

- a) dla Administracji poczt Rzeszy Niemieckiej na konto Generalnej Kasy Pocztowej w Banku Rzeszy w Berlinie,
- b) dla Administracji poczt polskich na konto, które będzie przez nią w przyszłości wskazane.

Rozrachunek ostateczny.

1. Na podstawie list przyjęć dla kart płatniczych, nadesłanych przez urzędy pocztowe na Górnym Śląsku polskim, oraz na podstawie sumy miesięcznej list dziennych dla wypłaconych przekazów płatniczych, nadesłanych przez Urząd pocztowy w Katowicach, pocztowy Urząd czekowy we Wrocławiu ustala dług oraz należność obu Administracji, zestawia na tej podstawie obrachunek i przysyła go Urzędowi pocztowemu w Katowicach, a odpis do pocztowego Biura czekowego Ministerjum Poczt Rzeszy. Spłaty, uskutecznione już na poczet miesiąca rachunkowego, winny być uwzględnione w obrachunku.

2. Ostateczna spłata winna być dokonana w ciągu dwu dni po otrzymaniu obrachunku.

3. Opłaty będą przedmiotem osobnego rozliczenia.

OLSZOWSKI

SCHIFFER

- a) an die deutsche Reichspostverwaltung auf das Reichsbankkonto der General-Postkasse in Berlin,
- b) an die polnische Postverwaltung auf ein von ihr noch zu bezeichnendes Konto.

Endgültige Abrechnung.

1. Auf Grund der von den Postämtern in dem an Polen gefallenem Teile Oberschlesiens eingegangenen Annahmelisten für Zahlkarten und der Monatssumme der vom Postamt in Kattowitz eingegangenen Tageslisten über ausgezahlte Zahlungsanweisungen ermittelt das Postscheckamt, in Breslau die Schuld und Forderung der beiden Verwaltungen, stellt hierüber eine Abrechnung auf und sendet diese dem Postamt in Kattowitz sowie eine Abschrift dem Postscheckbüro des Reichspostministeriums. Die für den Rechnungsmonat schon geleisteten Abschlagszahlungen sind in der Abrechnung zu berücksichtigen.

2. Die Schlusszahlungen sind binnen zwei Tagen nach Empfang der Abrechnung zu leisten.

3. Über die Gebühren wird besonderes abgerechnet.

SCHIFFER

OLSZOWSKI

Zaznajomiwszy się z powyższym Układem, uznaliśmy go i uznajemy za słuszny, zarówno w całości, jak i każde z zawartych w nim postanowień, oświadczamy, że jest przyjęty, ratyfikowany i zatwierdzony i przyrzekamy, że będzie ściśle stosowany.

Na dowód czego wydaliśmy akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej

W Warszawie, dnia 1 czerwca 1922 r.

Przez Naczelnika Państwa:

J. Piłsudski

Ministra Spraw Zagranicznych:

Skirmunt

455.

Protokół

wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Układu Polsko-Niemieckiego w przedmiocie pocztowego obrotu czekowego, podpisanego w Genewie, dn. 15 maja 1922 roku.

Zgodnie z artykułem 10 Układu Polsko-Niemieckiego o pocztowym obrocie czekowym, podpisanego w Genewie dnia 15 maja 1922 roku, niżej podpisani należycie upoważnieni, zebrał się w dniu dzisiejszym w Opolu celem dokonania wymiany dokumentów ratyfikacyjnych układu wyżej wymienionego.

Dokumenty ratyfikacyjne, które po okazaniu uznano za dobre i należyte co do formy, zostały wymienione.

Na dowód czego niżej podpisani sporządzili niniejszy protokół w dwóch egzemplarzach i opatrzyli go swemi pieczęciami.

Sporządzone w Opolu dnia 3 czerwca tysiąc dziewięćset dwudziestego drugiego roku.

Dr. Zygmunt Seyda

Paul Eckardt

456.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 maja 1922 r.

o dodatkach za kierownictwo dla cywilnych urzędników państwowych.

Na zasadzie art. 11 ustawy z 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) zarządza się co następuje:

§ 1. Oprócz uposażenia, ustalonego w art. 2 ustawy z 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) i oprócz zwrotu wydatków, podlegających likwidacji urzędnikom, kierującym faktycznie składami jednostkami administracyjnymi, przewidzianymi w etacie organizacyjnym danej dykasterji, następujący urzędnicy pobierają dodatek funkcyjny za kierownictwo w wysokości:

	miesięcznie marek polskich
A. 1) Prezydent Ministrów	10.000
2) Minister	5.000
3) Podsekretarz Stanu	3.000
4) Wojewoda	3.000

miesięcznie
marek polskich

- 5) Starosta, Komisarz Rządu według decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu . . . od 1.000 do 1.200

B. Niewymienieni wyżej pod A urzędnicy, zajmujący stanowiska kierownicze, a zaliczeni:

- 1) do II lub III stopnia służbowego. 3.000 mk.
- 2) do IV stopnia służbowego. . . 2.000 "
- 3) do V stopnia służbowego. . . 1.000 "
- 4) do VI i VII stopnia służbowego. 600 "

Spis stanowisk kierowniczych układa i uzupełnia Prezydent Mistrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Przyznaje i wymierza dodatek za kierownictwo właściwy Minister lub Szef Urzędu Głównego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 2. Urzędnik, pobierający uposażenie wyższe lub niższe od uposażenia przyznanego do normalnego stopnia służbowego danego kierowniczego stanowiska otrzymuje dodatek za kierownictwo nie według pobieranego uposażenia, ale według normalnego stopnia służbowego danego kierowniczego stanowiska.

§ 3. Urzędnik uprawniony do pobierania dodatku za kierownictwo, który dla jakiegokolwiek powodu (np. wskutek choroby, delegacji urzędowej, wyjątkowego urlopu) kierownictwa dłużej, niż przez 4 miesiące faktycznie nie sprawuje, traci po upływie tego czasu od pierwszego dnia najbliższego kalendarzowego miesiąca prawo do pobierania dodatku za kierownictwo, aż do ponownego objęcia czynności kierowniczych;

§ 4. Urzędnik, pełniący zastępczo lub przejściowo czynności, do których przywiązany jest dodatek za kierownictwo, o ile zastępstwo to trwało dłużej, niż sześć tygodni bez przerwy, otrzymuje przywiązany do tych czynności dodatek za kierownictwo za cały czas zastępstwa.

Dodatek za kierownictwo zastępcze wypłaca się miesięcznie zdołu, przyczem okres zastępcy, dłuższy niż dwa tygodnie, liczy się za cały miesiąc, a krótszy, za pół miesiąca.

Jeżeli zastępstwo pełni urzędnik, pobierający już dodatek za kierownictwo z innego tytułu, to za zastępstwo pobiera tylko ewentualną różnicę obu dodatków.

§ 5. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych, warunków ekonomicznych zmieniać się będzie wysokość dodatku funkcyjnego za kierownictwo, ustalona w § 1 niniejszego rozporządzenia w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyznianego dla miejscowości klasy I do mnożnika 150 (stu pięćdziesięciu).

§ 6. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu przepisów rozporządzenia niniejszego, powołany jest Prezydent Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 czerwca 1922 r.

Rozporządzenia Rady Ministrów z 4 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 97, poz. 638), z 30 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 62, poz. 385) oraz z 6 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 648) tracą moc obowiązującą z dniem 1 czerwca 1922 roku.

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

457.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 czerwca 1922 r.

o dodatkach funkcyjnych dla urzędników i funkcjonariuszy państwowych zakładów leczniczych zajętych w pawilonach zakaźnych oraz w oddziałach i zakładach dla umysłowo chorych.

Na zasadzie art. 11 ustawy o uposażeniu urzędników i funkcjonariuszy państwowych z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) — zarządza się co następuje:

§ 1. Oprócz uposażenia ustalonego w art. 2 ustawy z d. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i funkcjonariuszy państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) i oprócz zwrotu wydatków, podlegających likwidacji, pobierać będą dodatek funkcyjny w wysokości 20% każdorazowej płacy zasadniczej urzędnicy i funkcjonariusze, zajęci:

- 1) w zakładach dla umysłowo i nerwowo chorych oraz oddziałach dla chorych umysłowych i nerwowych w szpitalach ogólnych;
- 2) w szpitalach dla chorych zakaźnych i takich oddziałach w szpitalach ogólnych;
- 3) w głównych izbach przyjęcia w szpitalach ogólnych.

§ 2. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych, warunków ekonomicznych powyższy dodatek funkcyjny zmieniać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyznianego dla miejscowości klasy pierwszej do mnożnika 150.

§ 3. Dodatek funkcyjny wypłacany będzie tylko przez czas służby rzeczywiście spędzonej w zakładach, szpitalach, względnie oddziałach, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia. Z chwilą przeniesienia urzędnika lub funkcjonariusza do innego załadu, szpitala lub oddziału wypłata dodatku będzie wstrzymana z ostatnim dniem odnośnego miesiąca kalendarzowego.

§ 4. Urzędnik lub funkcjonariusz, uprawniony do pobierania dodatku funkcyjnego, który z jakiegokolwiek powodu (np. choroby, delegacji urzędowej lub wyjątkowego urlopu) nie pełni faktycznie obowiązków służbowych dłużej, niż przez sześć tygodni, traci po upływie tego czasu od pierwszego dnia najbliższego miesiąca kalendarzowego prawo do pobierania dodatku funkcyjnego, aż do ponownego